

[Lis Groes.]

kommunerne til at se lidt efter de takster for gravsteder osv., for der er jo ingen mening i, at folk skal plyndres på det område.

Med hensyn til § 5 har jeg allerede oplæst, hvorledes vi ønsker stk. 1, nr. 5, udformet, og jeg har også kommenteret det. Med hensyn til § 11 kan vi godkende den nye formulering. Ændringsforslaget til § 13, stk. 2, kan vi tilslutte os, ligesom vi kan tilslutte os ændringsforslaget til § 14. Men vi må selvfølgelig fastholde, at § 24 bevares, og derfor ønsker vi, at stk. 3 i § 15 udgår.

Under udvalgsforhandlinger har ministeren vedrørende § 8, stk. 2, i et svar til udvalget klargjort, at denne paragraf kun tager sigte på situationer, hvor der foretages forhøjelser af videresalgspriser, mens det ikke er fundet stemmende med lovens opbygning at give særlige bestemmelser om fastlæggelsen af den avance for efterfølgende omsætningsled, der er indregnet i en videresalgspris i tilfælde, hvor der er tale om nedsættelse af producentens egen pris. Det er altså det sædvanlige, at det tager man sig ikke særlig af. Men da det efter mit lægmandsskøn ikke klart fremgår af § 8, at denne lovtekst skal fortolkes, som det fremgår af dette bilag, så tror jeg, det vil være rigtigt af hensyn til de mange erhvervsdrivende, der helst skulle have nogen mulighed for at forstå denne lov, at få en bemærkning om dette i betænkningen efter anden behandling i dag.

Jeg vil også gerne spørge, om det ikke var rimeligt, at også forbrugerorganisationer vil kunne inddrages i de prisundersøgelser, der kan foretages efter § 3. Jeg tænker såvel på Forbrugerrådet som på FDM og andre tilsvarende organisationer.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg vil her ved lovforslagets anden behandling takke den højtærede handelsminister for de ændringsforslag, han har stillet med tilslutning fra et flertal i udvalget eller af hele udvalget. Jeg betragter disse forslag som forbedringer, der bøder på nogle af de betænkeligheder, som jeg fremførte under lovforslagets første behandling.

Efter min opfattelse er det betydeligste ændringsforslag stillet under nr. 6, nemlig den nye formulering af § 11. Den oprindelige formulering vendte jeg mig kritisk imod ved første behandling, og tilsvarende kritik er

blevet fremført over for udvalget af talrige deputationer og i det skriftlige materiale, der er fremsendt til udvalget. Man kan vel sige, at kritikken hvilede på den opfattelse, at den oprindelige formulering følte stridende mod gængs retsetisk holdning. Jeg ved godt, at den højtærede handelsminister ikke nærede de grumme hensigter, som nogle har ment at kunne finde i formuleringen. Alligevel er jeg meget taknemlig for, at ændringsforslaget er kommet, og for de bemærkninger, som er knyttet til det. Nu kan ingen myndighed være i tvivl om, hvad der er lovgivernes hensigt.

Jeg er også særdeles tilfreds med ændringsforslaget under nr. 7 til § 13, der medfører, at loven ikke omfatter vandforsyning. I bemærkningerne motiveres ændringsforslaget med de prisfastsættelsesproblemer, der er forbundet med hensynet til foranstaltninger mod vandforurening. Der kan da gives yderligere motiveringer, nemlig at ændringsforslaget indebærer en begrænsning af det administrationsbesvær, som i øvrigt i rigt mål er knyttet til denne lovgivning. Man må jo erkende, at det i praksis er nødvendigt at godkende de fornødne takster for vandforsyning, så den kan holdes intakt. Hvis virksomheden må standse, kan forbrugeren ikke gå til en anden leverandør eller erstatte varen vand med en anden vare. Jeg er glad for, at den højtærede handelsminister trods en del betænkeligheder har ladet sit praktiske håndlag slå igennem, således at vi i fællesskab kunne møde ved pumperne.

Handelsministerens ændringsforslag under nr. 5 og 8 er tiltrådt af hele udvalget, og disse forslag kan jeg anbefale uden yderligere bemærkninger.

Jeg skal herefter knytte nogle ord til de af handelsministeren stillede ændringsforslag, som er tiltrådt af et flertal, nemlig de tre regeringspartier. Ændringsforslaget under nr. 2 betyder en ny affattelse af § 4, stk. 3. Der er her tale om et værdifuldt bidrag til administrativ forenkling. De mange snese priser, takster og honorarer, som fastsættes af kommunerne, skulle efter den oprindelige formulering passere monopoltilsynet til udtalelse. Man må erkende det upraktiske i en sådan tilstand, og ændringen betyder en væsentlig indsnævring og en klar afgrænsning af de områder, der falder ind under bestemmelsen. Dette fremskridt er da også